

Tid, vilde en Bestemmelse som den omtalte virke som en Uretfærdighed overfor dem.

Hvad angaar Slutningsbemærkningen i det ærede Udvalgs Betænkning, da er jeg ganske enig med Udvalget i, at det ikke vilde være rigtigt nu at gaa til Fremsættelsen af det generelle Forslag, hvormed der har været talt i de sidste Aar; Spørgsmaalet om dettes Fremsættelse er stadig under Overvejelse, men det ærede Udvalg har rigtigt anført de Grunde, som ogsaa gør mig betænkelig ved nu at indlade mig paa en Behandling af denne Sag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 af *Indenrigsministeren*, tiltraadte af *Udvalget*, (se Tillæg B, Sp. 43)

vedtoges uden Afstemning.]

Lovforslaget (se Tillæg C.), saaledes ændret,

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov om Beskyttelse for Varemærker af 11. April 1890, jfr. Lov Nr. 170 af 19. December 1898.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 176; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 73).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, det stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Goos): Maa jeg spørge den højtærede Formand, om det var det første Lovforslag alene, der sattes under Forhandling?

Formanden: Ja, det var det første Forslag, men de to efterfølgende Forslag kan ogsaa omtales under denne Sags Behandling.

Ordføreren (Goos): De 3 Lovforslag, som [der her er Tale om, har jo været henviste til det samme Udvalg og angaar ogsaa i Virkeligheden Forgørelser af det samme Emne, nemlig Beskyttelsen eller Anerkendelsen af den saakaldte industrielle Ejendomsret, og de 3 Lovforslag har ogsaa den samme Anledning, nemlig den Revision, som har fundet Sted i Washington i Aarene 1911—12 af en mellem en Række Stater i 1883 afsluttet Konvention angaaende Beskyttelsen af denne industrielle Ejendomsret, en Revision, som er tiltraadt af Danmark og allerede er traadt i Kraft for Danmarks Vedkommende den 26. September i Aar. Udvalget har enstemmigt anerkendt, at disse Lovforslag er fremkommet som en naturlig Følge af den Revision, som jeg nys nævnte har fundet Sted i Washington af Konventionen af 1883. Det er enstemmigt anerkendt, og Udvalget godkender i alt væsentligt de Lovforslag, som gaar ud paa at bringe den gældende Lovgivning paa disse tre Omraader i Overensstemmelse med, hvad der i Washington saaledes er vedtaget. Hvad Udvalget stiller som Ændringsforslag, er, som jo alle vil have lagt Mærke til, af underordnet Betydning, angaar ikke væsentlige Sider af Lovforslagene.

Dette gælder først og fremmest om det vigtigste af de tre Lovforslag, nemlig det, som angaar Varemærker. Hovedbestemmelsen i dette Lovforslag er jo den, som indeholdes i § 1, angaaende en Forandring i Affattelsen af § 4 i Varemærkeloven, saaledes som dette Indhold af § 4 er blevet ændret ved en Lov af 19. December 1898. Nu er der, for at bringe Paragraffen i nærmere Overensstemmelse med Washington-Overenskomsten, stillet Forslag igen om en ny, ændret Affattelse, en Ændring, som kun viser sig virksom paa de 2 Punkter — der er 5 i alt i § 4 —, nemlig Nr. 1 og Nr. 3. De øvrige Nummere er uforandrede fra det, som nu gælder. Hovedbestemmelsen, den, som er af den største Vigtighed her, er den, som indeholdes under Nr. 1, altsaa i Lovens § 1, og om denne er det navnlig, at jeg maa udtale paa hele Udvalgets Vegne, at vi finder, at ved denne Affattelse er der fyldestgjort alt, hvad der kan være en Følge af Washington-Overenskomsten, saaledes at det Tilfælde ikke kan indtræde, som har givet Anledning til Revisionen af denne Paragraf, at Danmark skulde komme i den Situation at maatte nægte en dansk Registrering af et Mærke, som det ifølge Overenskomsten maatte indrømme en frem-